

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

Når de ingen kørekort og ingen nummerplade skal have, er der i og for sig intet at gøre; så er der altså en gruppe trafikanter, der er fuldkommen fredet, hvis de ikke ligefrem bliver taget på fersk gerning. Det er derfor, jeg har rejst det spørgsmål, om det ikke skulle være muligt at finde en løsning. Det er jo ikke mere små cykler med hjælpemotor, det er motorcykler, der sælges under navnet „cykler med hjælpemotor“.

Når jeg nu er kommet herop, vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. A. C. Normann: at insinuere, at de radikale tager partitaktiske hensyn, hverken vil eller tør jeg.

Tholstrup: Det ærede medlem hr. A. C. Normann sagde i første omgang, at en lastvogn havde kørt i 18 år uden at blive standset af politiet. Jeg har det indtryk, at politiet standser mistænkeligt udseende køretøjer, som man har indtryk af ikke er velholdte og i orden. Vedkommende vognmand, som sikkert er en god radikal vognmand, har sikkert haft sin vogn i orden, og derfor har den ikke set mistænkelig ud. Løvrigt er den sikkert blevet udskiftet i de forløbne 18 år, og den er sikkert flere gange blevet fornyet. Det, det gælder om, er at opbygge ansvarsfølelsen, så vil folk køre mere ansvarligt. Det kan man gøre, hvis man prøver på at opbygge en færdselskultur i modsætning til færdselsdisciplin.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro sagde, at han kunne godt få gennemført patrouillering o. s. v. i større udstrækning uden udgift for statskassen ved hjælp af gebyrer. Det er den samme smarte måde, på hvilken den højtærede finansminister prøver at lave besparelser, bare ved at sætte portoen og andre gebyrer i vejret; så har man lavet de besparelser, som befolkningen spørger efter. Men den går ikke. Man må være klar over, at de penge også skal skaffes. Det er en udgift for samfundet, hvis man skal have f. eks. 100 mand mere til patrouilletjeneste. 100 mand mere betyder et samfundsmæssigt tab på et par millioner kroner i nedsat produktion foruden de køretøjer, de skal køre i, og vi drager jo ikke fuld nytte af dem, vi har. Jeg kunne fristes til at spørge det ærede medlem, om han ikke har hørt

historien om Tordenskjolds soldater. Tordenskjold var nemlig en meget dygtig admiral, som forstod at få sine betjente tydeliggjort, således at opfattelsen var, at der var mange flere, end der var. Det er det råd, jeg giver det ærede medlem og den højtærede minister: lad os gøre disse betjente tydelige, så vi får noget mere glæde og nytte af dem. Således gør man i andre lande. Det er ikke min opfindelse. Jeg kan fortælle, at jeg har talt med nogle englændere om dette spørgsmål, og de var chokerede over, at man i Danmark har sådanne regler. De syntes, det var barbarisk, og sagde lidt om, at de altid havde hørt, at Rusland begyndte ved Malmø, men det begyndte åbenbart allerede ved Esbjerg. Det er ikke den vej, vi skal gå, højtærede minister.

Det var en meget hård beskyldning at sige, at jeg ville dække over færdselsforbrydere. Det er slet ikke det almindelige indtryk, folk har af mit arbejde med færdselsager, tværtimod. Jeg gav fuld tilslutning til forslaget om strengere straf; jeg har ønsket, at man tog meget hårdt fat på dem, der havde nydt spiritus, inden de satte sig til rattet, så det kan ikke være rigtigt at sige, at jeg vil dække over færdselsforbrydere. Nej, tværtimod, jeg vil fremelske færdselskultur, så folk kører pæner.

Jeg skulle ikke kende til betjentenes arbejde, når jeg sagde, at betjentene i højere grad kunne sættes i arbejde med at se efter færdslen. Dér fik jeg dog støtte af det ærede medlem hr. Vagn Bro, der sagde, at han ville komme med en reddegørelse for, hvad betjentene måtte spille af tid på ganske ligegyldige ting. (*Vagn Bro:* Det sagde jeg ikke!). Det var sikkert det, det ærede medlem mente, for hvis det var nyttige ting, var der ingen grund til at få det væk. Jeg foreslog, at man overlod noget af betjentenes arbejde til skrivemaskinedamer, som sikkert kan skrive brevene hurtigere og bedre end betjentene med deres store, brede fingre.

Jeg har da også været ude for, at betjente kom og delte skemaer ud, hvad man ganske enkelt kunne overlade til postvæsenet eller budcentraler. Jeg har indtryk af, at betjentene misbruges i uhyggelig grad til inferiørt arbejde.

Med hensyn til reklameskiltene har jeg